

tíðindablaðið sosialurín

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurín ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Bláðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tófrinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurín
Prent: P/f Pressan 1981

Verkamanna- fíggindi og Fólkaflokkurin

Í EINUM av seinastu Dagbløðunum skýrði Fólkaflokkurin Javnaðarflokkurin fyrri verkamannafíggindan. Í síni karráðu og koldu roynd at seta kilar í flokkar og felagsskapir verður ferð eftir ferð Javnaðarflokkurin og leiklutur hansara í tí samlaðu arbeiðararørsluni lagdur á blokkinn.

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur saman við hinum landsstýrisflokkunum roynt at tálma privatu nýtisluni við øðrum inntøkulógum. Tað eru óivað tey flestu javnaðarfólk og onnur, sum halda, at hesar lógir kundi havt verið meira sosialt vígaðar. Men tað er nógv fyrri, at Fólkaflokkurin skal ditta sær at brúka seg, tí umboð Fólkaflokksins álegði dænum stutt frammanundan ein »páskapakk«, sum kostaði fleiri túsund krónur hjá hvørjum húski.

JÚ, HANN hevði uppskot um uppsparing. Og sjálvandi við skattalætta. Men hvør hevði havt størsta fyrminin av hesum. Neyvan vanligi lønarbeiðarin!

NEI. FLESTU lønarbeiðarar vita, hvønn Fólkaflokkurin fyrst og fremst verjir, og hvørjum hann stríðist fyrri. Tað er ikki fyrri vanliga lønarbeiðaranum.

FRÁ 1980 TIL 1984 sat Fólkaflokkurin í landsins stýri. Hetta skeiðið lækkaði tann tóka lógin hjá hvørjum føroyskum lønarbeiðara við einum 25 prosentum! Hvat gjørdi flokkurin fyrri at steðga hesum falli? Einkil!

NÚ ER TÍBETUR aftur ein vøkstur at hómá í reallónini og tí kundi danska ráðgevandi nevndin skriva í sína seinastu regluliga frágreiðing, at »alle lønmodtager-grupper har haft en betydelig reallønfremsgang«.

oddagrein

OG HVUSSU nógv arbeiðaramál legði undanfarna landsstýrið við stavnamanninum sum hugsjónarlíggum leiðara til lágins fyrri føroyska lønarbeiðaran fram? Einkil! (0)! Og ikki eitt týðandi sosialmál varð fram.

MEN UNDIR verandi samgongu er hópin av løntakaramálum annaðhvørt samtykt ella í gerð. Vit kunnu nevna: longri frítíð og hægri frítíðarprosent, trygðargrunn verkafólksins, útbyggt arbeiðseftirlit, longri barnsbúðarorlov, dagpeningaskipanin verður endurskoðað, arbeiðt verður við eini minstulønarskipan fyrri fólk í flakavinnuni, arbeiðt verður við eini arbeiðsmarknaðar-eftirløn og okkurt annað málið fer helst at siggja dagsins ljós, áðrenn hetta valskeiðið er runnið.

HARAFTURAT kemur ein hópur av sosialmálum, sum hetta landsstýrið longu hevur fram til ella fer at fremja, og sum øll eru mál til gagns fyrri føroyska lønarbeiðaran.

HETTA ER ein kollossalur munur. Frá onum og upp í ein heilan lógva av málum — arbeiðaramálum. Og er ein flokkur við til at fremja slík mál, tí hann er fíggindi hjá einum bólk? Nei! Hugtakið fíggindi kenna vit ikki í Javnaðarflokkinum. Vit tosa og virka fyrri javnaða — og ikki fyrri at nøkur skulu hava tað betri enn onnur. Vit reka ikki Fólkafloks-politikk.

FÓLKATINGSVAL er í dag. Veljarin hevur møguleikan at vraka núverandi umboðini á fólkatingi og velja onnur istaðin. Javnaðarflokkurin er til reiðar at taka á seg ábyrgd eisini á fólkatingi, og vilja vit heita á veljararnar um at mæta fjølmentar á valsteðnum kring landið.

tjak og meiningar

Latið okkum í dag skriva politiska søgu:

Hesaferð SKAL Óli steðgast!

Tvinnandar spillur komu inn í føroyskan politikk í 1974, men hóast tað at tær síðani hava utviklað seg so ymiskt, so vildi lagnan at høvudsþersónarnir tá skuldu mætast á Slots-holmen í Keypmannahavn 10 ár seinni.

Báðir høvdu í fyrstani tað felags eyðkenni, at teir gera veikleikan hjá øðrum til egnu politiskum styrki. Teir fóru politikk á einum fyrri føroyingar so fremmandan og ósakligan hátt, at teir í veruleikanum bert standa og eyðmykja seg sjálfvar.

Støðið er so lágt og innihaldið so kaotiskt, at tað framfóruð snøgt sagt ikki er til at afturvisa við vanligum orðum.

Tann nýggi sambandsflokkurin við Dimmu í rygginum, hevur fram til dagin í dag staðið og prostituerað seg sjálfvan við eini propaganda-maskinu, sum í grundini er heilt ópolitisk.

Alt er bygt upp um eina gjøgnumsúrugaða mis-teinkiligerðing av øllum, sum fyrstest politiskt, umframt uttan slít at trúta niður í fólk, hvussu syndarliga litið føroyingurin orkar, dugir og torir.

Teir gera soleiðis sjálvsaktu avmakt føroyinga til egnu almakt. Botnin náddu teir við at upphveja seg sjálfvan sum verja fyrri eina avkristnan, sum teir sjálfvir hava manað burtúrur onum júst til sama endamálið.

Tað er tiskil eitt krevjandi og skitilíki handverk at koma niður á hetta støði til at afturvisa.

Og tó gjørdi alt hetta sína tilætlaðu nyttu, soleiðis sum vit søu tað til valini í 1977 og 78. Men eitt slíkt biligt agitatorískt tricks verður bert gjørt ta einu ferðina. Krútið er verðið vátt fyrri alla framtíð og tí er flokkurin eins tannleysur og nakrantíð. Hann hevur síðani verið í steðgari afturgongd, og sjálfvir vænta teir at tapa valið í dag.

Tann nýggi fólkaflokkurin og blað hansara hevði í grundini eina líknandi byrjan. Teir nýta litla orku til at áleypa og finnast at flokkum og politikarum. Hetta er fyrri teir heldur vanabundið, so teir velja sær í staðin — í besta »american style« —

út nakrar vanligar borgarar, sum síðani verða brennimerktir sum fólk, ið ætla at oyðileggja hetta samfelagið. Einasta misbrót teirra er, at tey alment loyva sær at siga sína hugsan.

Hesi sakleysu menniskju í sinum sjálvsagda demokratiska orindi, verða soleiðis tengd saman við einum kommunistiskum trólli, sum flokkurin hevur teknað á veggini til tað sama.

Hesir báðir flokkar forða tann vegin fólk í at nýta tað trúar-, tali- og skrivifrelsi, sum annars hevur verið grundlógartryggjað í søguligar tíðir. Og sjálfvir brúka teir hesi somu rættindi sum reint fotatraðk fyrri at vinna sær veikar salir í egnan part.

Tað var soleiðis sambandið, sum »uppfaan« føroyska ateismu, og fólkaflokkurin svaraði aftur við at uppdikta eina føroyska kommunismu. Hetta er jú ein felags framferðarháttur, sum djúpast sær er heilt ópolitiskur; tað er so teirra háttur at krúpa uttanum veruligan politikk.

Men onkur munur er hóast alt teirra millum.

Sambandið hevur ikki fleiri skot eftir í byrsuni. Teir royndu henda taktikk og vunnu ta einu ferðina uppá tað. Men nú er soðið blivið so vatndeyvt, at bert fá tíma at lurta longur og uppaftur færri trúgva teimum.

Óðrvisi er við nýggja fólkaflokkinum, sum tvørturímóti hevur verið í steðgari framgongd. Teirra linja er stígvís vorðin meira vulgur, ráð og menniskjaóverdug. Verst av øllum er, at tað, sum fólk fyrr hildu var ideologiskt fantasi og tomt orðaspæl, nú skal gerast til veruligan politikk. Handling skal nú fylgja orði, meðan fólk alamt venja seg við hetta og tessvegna dagliga gerast alt meira aspektblind.

Tað er júst her tann reyða lampan lýsir!

Ti er tað skeivt at siga, at vit hava 2 óverdug umboð á fólkatingi. Sjálvandi eru teir javnt litið verdir føroyingum at sita har, men tað er skeivt at brúka sama orðaval um teir.

Sambandið er passivi-

teturin sjálfvar.

Men tað er óvugt við fólkaflokkinum. Hetta er søgan um tann einssamla og sjúkliga persónin, sum gjørdist til eina politiska rørslu.

Nókur ár fingur vit at vita, at hetta bert var ein vongur innan flokkinn, men í dag hava vit øll fellandi prógv fyrri, at flokksins støða er til sølu fyrri hægstbjóðandi; so har er tað meira ein spurningur um, hvønn veg teir flyta seg næstu ferð.

Politisk aggression og psykiskt terror móti óðrvisi hugsandi er nú vorðið teirra felags linja.

Skuldi tann óvugta vanlukka hent hava vit ein veruligan vanda fyrri, at vit eftir komandi lögtingsval fáa ein makpolitiskan tendens í Føroyum, sum ongantíð fyrr hevur verið sæddur norðanfyrri Slesvig.

Soleiðis sum sjálvt Friu Føroyar viðgekk í oddagrein herfyrr, so er hetta eitt val sum veruliga er óðrvisi; og tað er verandi fólkaflokksumboð sum er tann sjálvútnevndi høvudsíggjandi.

Ongin okkara hevur ráð at gera valið í dag til eina karaktergeving fyrri færu politikkinn í Føroyum. Tá vil farmaskip, fasisma, smolt og kommunisma verða samankókað í ein slíkan vavgreyt, at nógvir veljarar uppgæva at fáa greiðu á, hvat valið í grundini snýr seg um.

Ongin kann reingja, at tað er javnaðarflokkurin saman við Sosialinum, sum hevur vist ideologiskan brodd og profil í hesum spurningi; so um ikki annað, so er hetta ein grund at velja flokkinn, nú vit nærkast málstríkinum. Tað verður eitt prestisju-tap uttan samanlíking fyrri okkum, um fólkaflokksumboðið í dag verður afturvált til tað danska lóggávutíng, sum søguliga sær allar dagar hevur verið roknað sum sjálfvægjan til demokrati í Europa.

d.